

МАТЕМАТИКА И МАТЕМАТИЧЕСКО ОБРАЗОВАНИЕ, 2003
MATHEMATICS AND EDUCATION IN MATHEMATICS, 2003
*Proceedings of the Thirty Second Spring Conference of
the Union of Bulgarian Mathematicians
Sunny Beach, April 5–8, 2003*

COMPUTING CURRICULA 2001 ... КЪДЕ СМЕ НИЕ?

Павел Азълов, Аврам Ескенази

В настоящия доклад накратко са представени основните резултати от новата учебна документация по информатика за висшите училища, известна като СС2001. Разработена е от IEEE и ACM и е публикувана в края на 2001 г. Преминала през широко обсъждане, днес СС2001 е вече работен материал при разработката на учебни планове в много университети по света. В доклада са представени и основните държавни параметри, по които са разработени учебните планове по информатика в нашите университети. Формулирани са няколко общи проблема, отнасящи се до учебните планове и тяхната реализация, за които се предполага дискусия по време на конференцията.

1. Увод. Проблемите на образованието по математика и информатика са били винаги приоритетни теми на Съюза на Математиките в България (СМБ). Точно за това с настоящия доклад на конференция на СМБ искаме да представим и дискутираме основните съвременни тенденции на университетското образование в първата (бакалавърска) степен по информатика. Това е тема, добре позната на колегията от академичните среди и е дискутирана многократно на различни форуми. Повод за поредното ѝ разглеждане е разработката на нова учебна документация по информатика, известна със съкращението СС2001 (Computing Curriculum 2001) [1]. Тя е съвместен проект на две световно признати организации в областта на информатика – IEEE (The Computer Society of the Institute for Electrical and Electronic Engineers) и ACM (The Association for Computing Machinery). Има и един втори не по-малко важен повод. През 1997 год. у нас беше приета наредба за единните държавни изисквания за придобиване на висше образование по специалностите от професионално направление „Математика“ [2], към което се причислява и информатиката. По тази наредба бяха изградени учебните планове на катедрите по информатика в нашите университети. По тях учиха и вече завършиха първите бакалаври по информатика. През 2002 год. наредбата от 1997 е отменена и вече се създадоха или сега се изграждат нови учебни планове по информатика. Тъкмо сега е времето да се направи анализ на учебните планове, които минаха през пълния цикъл на реално използване. А може би е и време да се осъвременят, на базата на дискутираната СС2001?

В т. 2 на настоящия доклад се прави много кратко описание на СС2001, който в пълния си обем съдържа 240 страници. За по-подробни справки препоръчваме директно използване на оригиналния текст от [1]. Във т.3. на доклада са дадени основните параметри на държавните изисквания за специалността информатика,

така както са публикувани в [2]. В края на доклада са формулирани няколко групи от актуални въпроси на обучението по информатика.

1.1. Кратки исторически сведения. Историята на информатиката като университетско образование е малка по години, но динамичното развитие на информатиката като научна и приложна област породи изключително голяма динамика в учебните планове и информатичните дисциплини. Първите учебни планове по информатика се разработват в началото на 60-те години. През 1968 год. АСМ публикува доклад за академично образование по информатика, известно като *Curriculum '68*. В този доклад се правят препоръки за разработка на академични програми, подробно се описват някои основни дисциплини и се дава обширна за времето си библиография. Десет години по-късно този доклад е изместен от появилия се нов, много по-обширен и задълбочен доклад на АСМ, *Curriculum '78*. В него, освен общите препоръки за учебен план, се предлагат и стандарти за съдържание на редица основни курсове по информатика. През 1981 год. със съвместните усилия на АСМ и IEEE е разработен нов учебен план, публикуван под заглавието *Computing Curricula 1991 [CC91]*. CC91 бележи съществено нов елемент в структурта на изграждането на учебните планове. В него се формулират основните учебни *микромодули**, които трябва задължително да влязат в учебните планове по информатика. Учебният микромодул е структурна единица, която обединява няколко единици от знания. Обикновено един микромодул се състои от няколко теми, а една дисциплина се състои от няколко микромодула. Възможно е също така един микромодул да бъде „разпределен“ в няколко дисциплини. В CC91 микромодулите не са обвързани с конкретни дисциплини, което позволява голяма свобода при изграждането на учебните планове.

Разнообразни са причините за появата на CC2001, но те могат да се обособят в две основни групи:

- *Технологични промени.* Големите промени в компютърните и комуникационните технологии са една от съществените причини за силните промени в учебните планове на университетската информатика. Много от трудните проблеми, решавани преди, поради съществено по-мощната компютърна техника сега са вече леко решими. Това промени общата представа за информатиката, промени се посоката на научните и приложните интереси. Създадоха се нови изследователски области, които рефлектираха в нови учебни модули и дисциплини. Като пример само ще споменем, че XML технологията се появи само преди няколко години, но вече навлезе в учебните планове.

- *Културни промени.* Преподаването на информатиката се промени коренно през последното десетилетие (презентации с компютър и прожектор, дистанционно обучение, и т.н.). Засили се индивидуалният достъп на студенти и преподаватели до множество огромни информационни и изчислителни ресурси. Като приложна дисциплина, информатиката масово навлезе в ежедневието на хората, което силно повиши интереса към нея в бизнес средите. Трудно може да се посочи преуспяващ бизнес, в който пряко да не се използват компютърни технологии. Преустановиха се споровете доколко информатиката е академична област.

CC2001 е създадена с усилията на голям колектив от първокласни специалисти

---

* *Микромодул* е термин въведен от авторите, като превод на английския термин *knowledge unit*

след допитване и консултации с огромен брой университетски преподаватели от САЩ и Канада. Проектът е стартирал през 1998 год., преминал е през етапа на публикуване и обсъждане, а финалната му версия е с дата 15.12.2001. Спонсориран е от Фонд Научни изследвания на САЩ.

1.2. Кратки терминологични бележки. Информатиката е млада научна и приложна област с все още неустановена терминология. Самият термин информатика има различен превод и смисъл в различни държави. Точно това е причината, поради която заглавията на модули, дисциплини и области от информатиката в този материал не са преведени, а са записани така както са дадени в [1]. Понеже настоящият доклад е предназначен преди всичко за българската колегия, той е написан на български език. Това обаче поражда някои терминологични особености, поради което е добре да ги коментираме съвсем накратко.

Computing е може би най-общият термин, който се използва, когато става дума за информатика и е най-близък по смисъл до термина *информатика*, използван у нас. *Computer Science* (CS) или както все по-често се среща и у нас като *Компютърна наука* е част от *Computing*. Към *Computing* в САЩ се причисляват още *Software Engineering* (Софтуерни технологии, Софтуерно инженерство), *Computer Engineering* (Компютърно инженерство) и *Information Systems* (Информационни системи). *Computing Curriculum* е много повече от обикновен учебен план, поради което в този доклад е използван термина *Учебна документация*.

По изложените съображения по-долу ние ще се придържаме към американската терминология, като оставим без превод имената на области, дисциплини и модули от информатиката.

2. Същност и съдържание на СС2001. По същество СС2001 е учебна документация по информатика с препоръчителен, а не със задължителен характер. Следва обаче веднага да се добави, че обикновено (от предишни версии на СС) това е документът, по който се ръководят водещите университети в света. Може и сега да се очаква, че след това продължително подготвяне и обсъждане, СС2001 ще залегне като основен документ при изграждането на учебните планове на информатичните катедри по света.

2.1. Приципи, използвани при създаването на СС2001. В СС2001 са формулирани 11 принципа, на базата на които той е изграден. В свободен превод те са следните:

- *Computing* е термин, който включва в себе си термина CS.
- CS е теоретична и приложна област, включваща множество разнообразни дисциплини.
- Бързите промени в CS изискват постоянно обновяване на учебните планове.
- Разработката на учебните планове трябва да позволява промени, предизвикани от промени в технологиите и методиките на обучение. В същото време трябва да се гарантира обучение, което да позволява бърза пренастройка към предизвикателствата на бъдещето.
- Освен списък от микромодули, СС2001 следва да предоставя примери, подпомагащи създаването на конкретни учебни планове.
- В СС2001 трябва ясно да се идентифицират основните знания и практическите умения, които студентите по информатика трябва да придобият в първата степен

на висшето си образование.

- Поради постоянно нарастващият брой на нови микромодули, задължителното ядро от знания трябва да се сведе до минимум.

- СС2001 трябва да бъде широко отворена за университетите от цял свят като позволява пренастройка за съответните национални особености.

- При създаване на СС2001 трябва да се осигури участието както на представители на индустриални и държавни институции, така и на академичната аудитория, свързана с обучението по СС.

- В СС2001 трябва да се предвиди професионална практика, като част от обучението.

- СС2001 трябва да включва цялостната информация, която да подпомогне академичните организации при изграждането на конкретните учебни планове.

2.2. Основни области и модули в Computer Science. На фиг. 1 е даден списъкът с основните области по СС включени в СС1991. Десет години по-късно този списък в СС2001 е вече друг (фиг. 2). Не само броят на областите от 10 е нарастнал до 14, но и твърде малко от имената са същите.

- Algorithms and Data Structures (AL)
- Architecture (AR)
- Artificial Intelligence and Robotics (AI)
- Database and Information Retrieval (DB)
- Human-Computer Communications (HU)
- Numerical and Symbolic Computation (NU)
- Operating Systems (OS)
- Programming Languages (PL)
- Software Methodology and Engineering (SE)
- Social, Ethical, and Professional (SP)

Фиг. 1. Основни области на СС (СС 1991)

- Discrete Structures (DS)
- Programming Fundamentals (PF)
- Algorithms and Complexity (AL)
- Architecture and Organization (AR)
- Operating Systems (OS)
- Net-Centric Computing (NC)
- Programming Languages (PL)
- Human-Computer Interaction (HC)
- Graphics and Visual Computing (GV)
- Intelligent Systems (IS)
- Information Management (IM)
- Social and Professional Issues (SP)
- Software Engineering (SE)
- Computational Science (CN)

Фиг. 2. Основни области на СС (СС2001)

2.3. Задължителни и избираеми микромодули. На фиг. 3 е даден списък на всички области по СС и съответните им микромодули. Подчертаните микромодули са задължителни и за всеки един от тях е посочен минималният брой часове. Тук следва обаче да се направят и следните немаловажни бележки. В САЩ един учебен час е 50 мин., а поради възможността за презентации с компютър и прожектор в рамките на един учебен час се преподава много повече материя, отколкото у нас. В рамките на един семестър студентите в САЩ имат около 15-17 часа седмично. У нас седмичната аудиторна натовареност е около 25 часа.

2.4. Варианти за реализиране на СС2001. В СС2001 са разработени различни варианти за реализация на учебни планове. Всеизвестно е, че съществува голямо разнообразие на подходите (стиловете) в преподаването на уводните курсове (първо равнище). На преден план в СС2001 са изведени и подкрепени с идеи за реализация

<p>DS. Discrete Structures (43 core hours)</p> <p>DS1. <u>Functions, relations, and sets</u> (6)</p> <p>DS2. <u>Basic logic</u> (10)</p> <p>DS3. <u>Proof techniques</u> (12)</p> <p>DS4. <u>Basics of counting</u> (5)</p> <p>DS5. <u>Graphs and trees</u> (4)</p> <p>DS6. <u>Discrete probability</u> (6)</p> <p>PF. Programming Fundamentals (38 core hours)</p> <p>PF1. <u>Fundamental programming constructs</u> (9)</p> <p>PF2. <u>Algorithms and problem-solving</u> (6)</p> <p>PF3. <u>Fundamental data structures</u> (14)</p> <p>PF4. <u>Recursion</u> (5)</p> <p>PF5. <u>Event-driven programming</u> (4)</p> <p>AL. Algorithms and Complexity (31 core hours)</p> <p>AL1. <u>Basic algorithmic analysis</u> (4)</p> <p>AL2. <u>Algorithmic strategies</u> (6)</p> <p>AL3. <u>Fundamental computing algorithms</u> (12)</p> <p>AL4. <u>Distributed algorithms</u> (3)</p> <p>AL5. <u>Basic computability</u> (6)</p> <p>AL6. The complexity classes P and NP</p> <p>AL7. Automata theory</p> <p>AL8. Advanced algorithmic analysis</p> <p>AL9. Cryptographic algorithms</p> <p>AL10. Geometric algorithms</p> <p>AL11. Parallel algorithms</p> <p>AR. Architecture and Organization (36 core hours)</p> <p>AR1. <u>Digital logic and digital systems</u> (6)</p> <p>AR2. <u>Machine level representation of data</u> (3)</p> <p>AR3. <u>Assembly level machine organization</u> (9)</p> <p>AR4. <u>Memory system organization and architecture</u> (5)</p> <p>AR5. <u>Interfacing and communication</u> (3)</p> <p>AR6. <u>Functional organization</u> (7)</p> <p>AR7. <u>Multiprocessing and alternative architectures</u> (3)</p> <p>AR8. Performance enhancements</p> <p>AR9. Architecture for networks and distributed systems</p> <p>OS. Operating Systems (18 core hours)</p> <p>OS1. <u>Overview of operating systems</u> (2)</p> <p>OS2. <u>Operating system principles</u> (2)</p> <p>OS3. <u>Concurrency</u> (6)</p> <p>OS4. <u>Scheduling and dispatch</u> (3)</p> <p>OS5. <u>Memory management</u> (5)</p> <p>OS6. Device management</p> <p>OS7. Security and protection</p> <p>OS8. File systems</p> <p>OS9. Real-time and embedded systems</p> <p>OS10. Fault tolerance</p> <p>OS11. System performance evaluation</p> <p>OS12. Scripting</p> <p>NC. Net-Centric Computing (15 core hours)</p> <p>NC1. <u>Introduction to net-centric computing</u> (2)</p> <p>NC2. <u>Communication and networking</u> (7)</p> <p>NC3. <u>Network security</u> (3)</p> <p>NC4. <u>The web as an example of client-server computing</u> (3)</p> <p>NC5. Building web applications</p> <p>NC6. Network management</p> <p>NC7. Compression and decompression</p> <p>NC8. Multimedia data technologies</p> <p>NC9. Wireless and mobile computing</p> <p>PL. Programming Languages (21 core hours)</p> <p>PL1. <u>Overview of programming languages</u> (2)</p> <p>PL2. <u>Virtual machines</u> (1)</p> <p>PL3. <u>Introduction to language translation</u> (2)</p> <p>PL4. <u>Declarations and types</u> (3)</p> <p>PL5. <u>Abstraction mechanisms</u> (3)</p> <p>PL6. <u>Object-oriented programming</u> (10)</p> <p>PL7. Functional programming</p> <p>PL8. Language translation systems</p> <p>PL9. Type systems</p> <p>PL10. Programming language semantics</p> <p>PL11. Programming language design</p>	<p>HC. Human-Computer Interaction (8 core hours)</p> <p>HC1. <u>Foundations of human-computer interaction</u> (6)</p> <p>HC2. <u>Building a simple graphical user interface</u> (2)</p> <p>HC3. Human-centered software evaluation</p> <p>HC4. Human-centered software development</p> <p>HC5. Graphical user-interface design</p> <p>HC6. Graphical user-interface programming</p> <p>HC7. HCI aspects of multimedia systems</p> <p>HC8. HCI aspects of collaboration and communication</p> <p>GV. Graphics and Visual Computing (3 core hours)</p> <p>GV1. <u>Fundamental techniques in graphics</u> (2)</p> <p>GV2. <u>Graphic systems</u> (1)</p> <p>GV3. Graphic communication</p> <p>GV4. Geometric modeling</p> <p>GV5. Basic rendering</p> <p>GV6. Advanced rendering</p> <p>GV7. Advanced techniques</p> <p>GV8. Computer animation</p> <p>GV9. Visualization</p> <p>GV10. Virtual reality</p> <p>GV11. Computer vision</p> <p>IS. Intelligent Systems (10 core hours)</p> <p>IS1. <u>Fundamental issues in intelligent systems</u> (1)</p> <p>IS2. <u>Search and constraint satisfaction</u> (5)</p> <p>IS3. <u>Knowledge representation and reasoning</u> (4)</p> <p>IS4. Advanced search</p> <p>IS5. Advanced knowledge representation and reasoning</p> <p>IS6. Agents</p> <p>IS7. Natural language processing</p> <p>IS8. Machine learning and neural networks</p> <p>IS9. AI planning systems</p> <p>IS10. Robotics</p> <p>IM. Information Management (10 core hours)</p> <p>IM1. <u>Information models and systems</u> (3)</p> <p>IM2. <u>Database systems</u> (3)</p> <p>IM3. <u>Data modeling</u> (4)</p> <p>IM4. Relational databases</p> <p>IM5. Database query languages</p> <p>IM6. Relational database design</p> <p>IM7. Transaction processing</p> <p>IM8. Distributed databases</p> <p>IM9. Physical database design</p> <p>IM10. Data mining</p> <p>IM11. Information storage and retrieval</p> <p>IM12. Hypertext and hypermedia</p> <p>IM13. Multimedia information and systems</p> <p>IM14. Digital libraries</p> <p>SP. Social and Professional Issues (16 core hours)</p> <p>SP1. <u>History of computing</u> (1)</p> <p>SP2. <u>Social context of computing</u> (3)</p> <p>SP3. <u>Methods and tools of analysis</u> (2)</p> <p>SP4. <u>Professional and ethical responsibilities</u> (3)</p> <p>SP5. <u>Risks and liabilities of computer-based systems</u> (2)</p> <p>SP6. <u>Intellectual property</u> (3)</p> <p>SP7. <u>Privacy and civil liberties</u> (2)</p> <p>SP8. Computer crime</p> <p>SP9. Economic issues in computing</p> <p>SP10. Philosophical frameworks</p> <p>SE. Software Engineering (31 core hours)</p> <p>SE1. <u>Software design</u> (8)</p> <p>SE2. <u>Using APIs</u> (5)</p> <p>SE3. <u>Software tools and environments</u> (3)</p> <p>SE4. <u>Software processes</u> (2)</p> <p>SE5. <u>Software requirements and specifications</u> (4)</p> <p>SE6. <u>Software validation</u> (3)</p> <p>SE7. <u>Software evolution</u> (3)</p> <p>SE8. <u>Software project management</u> (3)</p> <p>SE9. Component-based computing</p> <p>SE10. Formal methods</p> <p>SE11. Software reliability</p> <p>SE12. Specialized systems development</p> <p>CN. Computational Science and Numerical Methods (no core hours)</p> <p>CN1. Numerical analysis</p> <p>CN2. Operations research</p> <p>CN3. Modeling and simulation</p> <p>CN4. High-performance computing</p>
---	--

Фиг. 3. Модулна структура на учебния план по CS

	C/S111r. Intro to Programming	C/S112r. Data Abstraction	C/S115. Discrete Structures	C/S210r. Algorithm Analysis	C/S220r. Computer Architecture	C/S225r. Operating Systems	C/S230r. Net-centric Computing	C/S260r. Artificial Intelligence	C/S270r. Databases	C/S280r. Social and Prof Issues	C/S290r. Software Development	C/S490. Capstone Project	Total	Extra hours
DS1. Functions, relations, and sets			6										6	
DS2. Basic logic			10										10	
DS3. Proof techniques			9	3									12	
DS4. Basics of counting			5										5	
DS5. Graphs and trees		2		4									6	+2
DS6. Discrete probability			6										6	
PF1. Fundamental programming constructs	9												9	
PF2. Algorithms and problem-solving	3			3									6	
PF3. Fundamental data structures	6	6		3									15	+1
PF4. Recursion			5										5	
PF5. Event-driven programming							2				4		6	+2
AL1. Basic algorithmic analysis		2		2									4	
AL2. Algorithmic strategies				6									6	
AL3. Fundamental computing algorithms	2	4		6									12	
AL4. Distributed algorithms						3							3	
AL5. Basic computability	1			6									7	+1
AR1. Digital logic and digital systems			3		3								6	
AR2. Machine level representation of data	1				3								4	+1
AR3. Assembly level machine organization	2				9								11	+2
AR4. Memory system organization and architecture					5								5	
AR5. Interfacing and communication					3								3	
AR6. Functional organization					7								7	
AR7. Multiprocessing and alternative architectures					3								3	
OS1. Overview of operating systems						2							2	
OS2. Operating system principles						2							2	
OS3. Concurrency						6							6	
OS4. Scheduling and dispatch						3							3	
OS5. Memory management						5							5	
NC1. Introduction to net-centric computing							2						2	
NC2. Communication and networking							7						7	
NC3. Network security							3						3	
NC4. The web as an example of client-server computing							3						3	
PL1. Overview of programming languages	1	1											2	
PL2. Virtual machines			1										1	
PL3. Introduction to language translation		2		2									4	+2
PL4. Declarations and types	1	2											3	
PL5. Abstraction mechanisms	2	1											3	
PL6. Object-oriented programming	3	7					2						12	+2
HC1. Foundations of human-computer interaction									2		6	2	10	+4
HC2. Building a simple graphical user interface											2		2	
GV1. Fundamental techniques in graphics	2										2		4	+2
GV2. Graphic systems											1		1	
IS1. Fundamental issues in intelligent systems								1					1	
IS2. Search and constraint satisfaction								5					5	

IS3. Knowledge representation and reasoning									4						4	
IM1. Information models and systems									3						3	
IM2. Database systems									3						3	
IM3. Data modeling									4						4	
SP1. History of computing	1									1					2	+1
SP2. Social context of computing										3					3	
SP3. Methods and tools of analysis										2					2	
SP4. Professional and ethical responsibilities										3					3	
SP5. Risks and liabilities of computer-based systems										2					2	
SP6. Intellectual property										3	3				6	+3
SP7. Privacy and civil liberties										2	2				4	+2
SE1. Software design	2	2									2	4	10		2	
SE2. Using APIs		2										3	3	8		+3
SE3. Software tools and environments	1	2										2	3	8		+5
SE4. Software processes													2	2		
SE5. Software requirements and specifications	1										2	2	5		1	
SE6. Software validation	1										1	3	5		2	
SE7. Software evolution												2	2	4		+1
SE8. Software project management												2	3	5		+2
Общ брой часове на отделен курс	39	39	39	35	33	21	19	10	17	16	29	24				

Фиг. 4. Императивен подход. Таблица на разпределението на микромодулите по дисциплини

шест такива подхода: императивен, обектно-ориентиран, функционален, алгоритмичен, хардуерен и общообразователен. Всеки един подход има своите особености и поражда различни варианти на учебни планове.

2.5. Примерен учебен план. Посочените шест подхода са добре известни и някои от тях се използват от дълго време в нашите университети. Най-популярен е императивният подход. По тази причина на фиг.4 е даден един конкретен учебен план от [1], построен на основата на императивния подход.

Микромодулите са дадени в хоризонталните редове, а дисциплините са представени по колони. Това дава съответствието между микромодули и дисциплини изразено в броя на часовете, с които всеки микромодул се включва в съответните дисциплини. Целта на уводните курсове е да изградят солидна база от знания за второто и третото равнище.

За курсовете от второто равнище се предлагат четири примерни модела. На фиг. 5 е дадена примерна реализация на предметно-базирания модел, който масово се прилага и у нас.

Третото равнище включва курсовете, чието съдържание надхвърля рамките на задължителните микромодули. Един примерен списък на курсове от трето равнище

CS210T. Algorithm Design and Analysis
 CS220T. Computer Architecture
 CS225T. Operating Systems
 CS230T. Net-centric Computing
 CS260T. Artificial Intelligence
 CS270T. Databases
 CS280T. Social and Professional Issues
 CS290T. Software Development
 CS490. Capstone Project

Фиг. 5. Дисциплини от второ равнище

е даден на фиг. 6.

<p>Discrete Structures (DS) CS301. Combinatorics CS302. Probability and Statistics CS303. Coding and Information Theory</p> <p>Computational Science (CN) CS304. Computational Science CS305. Numerical Analysis CS306. Operations Research CS307. Simulation and Modeling CS308. Scientific Computing CS309. Computational Biology</p> <p>Algorithms and Complexity (AL) CS310. Advanced Algorithmic Analysis CS311. Automata and Language Theory CS312. Cryptography CS313. Geometric Algorithms CS314. Parallel Algorithms</p> <p>Architecture and Organization (AR) CS320. Advanced Computer Architecture CS321. Parallel Architectures CS322. System on a Chip CS323. VLSI Development CS324. Device Development</p> <p>Operating Systems (OS) CS325. Advanced Operating Systems CS326. Concurrent and Distributed Systems CS327. Dependable Computing CS328. Fault Tolerance CS329. Real-Time Systems</p> <p>Net-Centric Computing (NC) CS330. Advanced Computer Networks CS331. Distributed Systems CS332. Wireless and Mobile Computing CS333. Cluster Computing CS334. Data Compression CS335. Network Management CS336. Network Security CS337. Enterprise Networking CS338. Programming for the World-Wide Web</p> <p>Programming Languages (PL) CS340. Compiler Construction CS341. Programming Language Design CS342. Programming Language Semantics CS343. Programming Paradigms CS344. Functional Programming CS345. Logic Programming CS346. Scripting Languages</p>	<p>Human-Computer Interaction (HC) CS350. Human-Centered Design and Evaluation CS351. Graphical User Interfaces CS352. Multimedia Systems Development CS353. Interactive Systems Development CS354. Computer-Supported Cooperative Work</p> <p>Graphics and Visual Computing (GV) CS355. Advanced Computer Graphics CS356. Computer Animation CS357. Visualization CS358. Virtual Reality CS359. Genetic Algorithms</p> <p>Intelligent Systems (IS) CS360. Intelligent Systems CS361. Automated Reasoning CS362. Knowledge-Based Systems CS363. Machine Learning CS364. Planning Systems CS365. Natural Language Processing CS366. Agents CS367. Robotics CS368. Symbolic Computation CS369. Genetic Algorithms</p> <p>Information Management (IM) CS370. Advanced Database Systems CS371. Database Design CS372. Transaction Processing CS373. Distributed and Object Databases CS374. Data Mining CS375. Data Warehousing CS376. Multimedia Information Systems CS377. Digital Libraries</p> <p>Social and Professional Issues (SP) CS380. Professional Practice CS381. Social Context of Computing CS382. Computers and Ethics CS383. Computing Economics CS384. Computer Law CS385. Intellectual Property CS386. Privacy and Civil Liberties</p> <p>Software Engineering (SE) CS390. Advanced Software Development CS391. Software Engineering CS392. Software Design CS393. Software Engineering and Formal Specification CS394. Empirical Software Engineering CS395. Software Process Improvement CS396. Component-Based Computing CS397. Programming Environments CS398. Safety-Critical Systems</p>
---	--

Фиг. 6. Примерен списък на курсове от трето равнище

3. Представяне на държавните изисквания за специалност информатика у нас. Документално у нас специалността „Информатика“ с професионална квалификация „информатик“ на държавно равнище е представена с четири документа – наредби на МС. Първата се появи във връзка с изграждането на учебните планове на две равнища – бакалавар и магистър. С втората (2000 г.) се правят някои допълнения и изменения, а третата наредба отменя първите две. От август 2002 действаща е четвърта наредба. Интерес представлява [2], по която бяха създа-

дени първите учебни планове за бакалаври и която беше в действие в продължение на около 5 години. Накратко параметрите ѝ са дадени чрез таблицата от фиг. 7. Тя включва списък за задължителните дисциплини, които са в обем от 1500 часа. Допълнително се уточнява, че сборът от часовете по задължителните и избираемите дисциплини е не по-малък от 2200 часа, обучението е 4 учебни години с общ минимален хорариум 3000 академични часа.

	Учебна дисциплина	Общ хорариум (часове)
1	Алгебра и геометрия	150
2	Анализ и диференциални уравнения	200
3	Приложна математика (числени методи, теория на вероятностите)	250
4	Теоретични основи на информатиката (дискретна математика, семантика на езиците за програмиране)	150
5	Програмиране (програмиране на структури от данни, обектно-ориентирано програмиране)	250
6	Изкуствен интелект (логическо и функционално програмиране, изкуствен интелект)	150
7	Компютърни архитектури и мрежи (операционни системи, компютърни архитектури, компютърни мрежи и комуникации)	150
8	Информационни технологии (компютърна графика, бази от данни, софтуерни технологии)	200
	<i>Общо</i>	1500

Фиг. 7. Извадка от изискванията за професионална квалификация "информатик"

Последната наредба [4] е обща за всички специалности и е естествено в нея не са представени детайли по отношение на съдържанието, както това е направено в [2]. Ето петте държавни изисквания към образованието в образователно-квалификационната степен „Бакалавър“:

1. Получаване на цялостна представа за характера на професионалното направление и специалността.
2. Овладяване на широкопрофилни теоретични знания и практически умения.
3. Умения за адаптивност в съответствие с изменящите се условия при реализирането на специалистите.
4. Придобиване на умения за самостоятелна професионална работа и за работа в екип.
5. Условия за образователна мобилност и международна сравнимост на получените знания и придобитите способности.

Изискванията дадени в [4] не са в противоречие с тези от [2], поради което навярно наредба [2] ще оказва влияние при изготвянето на учебни планове и за напред. Голямата свобода, която се дава на академичните институти с тази наредба е прекрасна възможност за изграждане на съвременни учебни планове. За това може да помогне и СС2001.

4. Заключение и бележки. Информатиката е динамично развиваща се като наука и като университетска специалност. Реформите, които предстоят сега и за напред, са продиктувани преди всичко от мощния поток на научните резултати, бързото им трансформиране в технологии, които постоянно променят ежедневието на хората. Всичко това естествено създава множество проблеми, които ние ще групираме само две групи:

- *учебно съдържание* (учебен план, дисциплини, учебно съдържание и т.н.);
- *преподаване (подходи)* (императивен, обектно-ориентиран, ...), *форми* на обучение (дистанционно, ...), *среда* (хардуерно и софтуерно оборудване, кадри, ...) ...).

Всяка една от тези групи може да се декомпозира в огромно множество от конкретни въпроси. Надяваме се, поне една малка част от тях да бъдат дискутирани и да намерят решение на дискусиата на пролетната конференция на СМБ.

ЛИТЕРАТУРА

- [1] CC2001 Computer Science volume Final Report (December 15, 2001) <http://www.acm.com>.
- [2] НАРЕДБА за единните държавни изисквания за придобиване на висше образование по специалностите от професионално направление „Математика“ ДВ, бр. 79 от 12.09.1997 г.
- [3] Наредба за държавните изисквания за придобиване на висше образование на образователно-квалификационните степени „бакалавър“, „магистър“ и „специалист“ ДВ, бр. 76 от 6.08.2002 г.
- [4] НАРЕДБА за държавните изисквания за придобиване на висше образование на образователно-квалификационните степени „бакалавър“, „магистър“ и „специалист“ ДВ, бр. 76 от 6.08.2002 г.

Павел Азълов
Пенсилвански Държавен Университет
САЩ
e-mail: pka10@psu.edu

Аврам Ескенази
секция „Софтуерни технологии“
Институт по математика и информатика
ул. акад. Г. Бончев, бл. 8
1113 София
e-mail: eskenazi@math.bas.bg

COMPUTING CURRICULA 2001 ... WHERE WE ARE?

P. Azalov, A. Eskenazi

The main results of the new curriculum for undergraduate programs in computer science, known as CC2001, are presented. CC2001 has been developed by IEEE and ACM and published by the end of 2001. Broadly discussed, today CC2001 is considered as a working tool when developing curricula in many universities all over the world. In this paper we also present the main state parameters according to which the computer science curricula in Bulgarian universities have been developed. Several general problems concerning the curricula and their implementation are formulated. These are expected to be discussed during the conference.